

bleken verdwenen te zijn.¹ De ondernemende Biallostowski besloot onmiddellijk naar Londen terug te keren (hij kwam er enkele maanden later aan en zou toen aan een tweede missie beginnen), het geld en de microfoto met de boodschap van de koningin overhandigde hij aan van Paaschen. Deze distribueerde het geld en kon er zorg voor dragen dat de boodschap in mei in de voornaamste illegale bladen opgenomen werd.²

Die boodschap is, zo veronderstellen wij, de vele duizenden die bij de uitgave van de 'grote' illegale bladen betrokken waren, maar ook de honderdduizenden lezers van die bladen welkom geweest – welkom als bewijs dat de koningin zich met de illegale pers solidair voelde en dat er goedwerkende geheime verbindingen met Londen bestonden. Er zijn overigens na Biallostowski geen nieuwe geheime agenten uitgezonden om speciaal met de illegale pers contacten te onderhouden.

Illegale belletrise

Al in ons vorige deel maakten wij melding van de illegale belletrise: daar namelijk waar wij er op wezen dat het z.g. Utrechtse Kindercomité dat van de zomer van '42 af Joodse kinderen had doen onderduiken, begin '43 besloot, van Jan Camperts gedicht 'Het lied der achttien doden' een rijmprint te maken die, teneinde voor het onderduikwerk de nodige fondsen te krijgen, clandestien verkocht zou worden. In 500 exemplaren werd een eerste druk gemaakt door de drukker J. Hendriks te Utrecht en deze gingen ad f 5 per stuk zo grif van de hand dat een van de initiatiefnemers, Geert Lubberhuizen, besloot op de ingeslagen weg door te gaan. Hij deed dat samen met de Hagenaar Charles van Blommestein, die evenals Lubberhuizen in Utrecht

¹ Ze zijn nooit teruggevonden; vermoedelijk is iemand uit de buurt op het droppingterrein gaan zoeken: hij moet zich de zenders toegeëigend hebben. Steman bleef bij van Paaschen, maar kon voor deze weinig uitrichten tot hij bij toeval in juni een geheime agent van het Bureau Inlichtingen ontmoette (H. Leus, uitgezonden ten behoeve van de Radiodienst) die bij zijn landing zowel zijn zender als zijn kristallen kwijtgeraakt was, maar sindsdien een nieuwe zender ontvangen had. Steman kon die zender gaan gebruiken en zond spionageberichten uit die van Paaschen met een eigen organisatie (de 'groep-Pieter') verzameld had. Van Paaschen bezat de code die aan Biallostowski meegegeven was. In augustus kreeg Steman een eigen zender en daarmee is hij tot in februari '45 in de lucht gebleven – toen werd hij bij toeval gearresteerd, verdacht van illegale contacten. Enkele weken voor de bevrijding werd hij vrijgelaten.